

[Kjær Rasmussen.]

men vi er da overbevist om, at det bliver en ørkenvandring, så længe de nuværende tilstande hersker i dansk erhvervsliv.

Ordføreren for forslagsstillerne (Poul Dam): Jeg vil gerne takke først og fremmest naturligvis den socialdemokratiske ordfører, som støttede forslaget, og jeg vil også gerne takke for de venlige bemærkninger, der ind imellem den almindelige generelle afvisning var både i det, som handelsministeren sagde, og i det, som de tre borgerlige partiers ordførere har fremført.

Jeg bemærkede, at hr. Kjær Rasmussen regnede med, at behandlingen af dette forslag ville blive en ørkenvandring, og vi er fuldstændig indstillet på ørkenvandring, men på denne ørkenvandring vil vi kun tage moderne samfærdselsmidler med os.

I det hele taget var hr. Kjær Rasmussens tale præget af en betydelig begrebsforvirring. Det er jo smukt og godt at vide, hvor forfærdeligt erhvervslivet er, og så at anvise meget voldsomme og drastiske måder til at få det afskaffet; det vil sige, de kom altså ikke, de måder.

Jeg må sige, at det, der for mig er meget væsentligt i dette og i andre forslag, det er, at vi rent faktisk ved meget lidt. Vi ved faktisk meget lidt om, hvad kapitalforbindelser, hvad bestyrelsesfællesskab og hvad en lang række andre ting betyder med hensyn til magtfordelingen i erhvervslivet. Vi kender meget lidt til grænserne mellem indflydelse og magt, vi ved meget lidt om, hvilke hensyn der tages og må tages. Vi har efter min mening brug for langt større viden, og jeg kan her minde om vort forslag om en mere omfattende offentliggørelse af aktieselskabsregnskaber, som ville kunne give noget. Det, vi her foreslår, ville også bidrage til en større viden. Vi er simpelt hen, hvis vi skal gennemføre en fornuftig omstrukturering af samfundet, nødt til at skaffe os viden undervejs for at være helt klar over, at det, vi gør, er rigtigt og nyttigt.

Det er da også klart, at de punkter, der her er talt om, er facit, som hr. Valbak sagde; der mangler mellemregningerne; der mangler mellemregningerne af den ganske enkle grund, at vi ikke har mellemregningerne. Vi får en årlig beretning fra forsikringsrådet i to nydelige, men ikke særlig

spændende bind, som kommer med 1½-2 års forsinkelse, og dér kan vi finde nogle oplysninger, men slet ikke alle de oplysninger, der måtte være relevante, og vi har fået den første betænkning fra forsikringskommissionen, som også fortæller os noget, men alt alt for lidt selv på de områder, der her er omtalt. Vi har ikke mellemregningerne, og vi kan ikke få dem, men vi må gøre noget for at skaffe os dem, og jeg takker for det tilsagn, der er givet af et flertal her i folketinget om, at udvalgsarbejdet skal være et aktivt udvalgsarbejde, hvor vi kan skaffe os noget større viden.

Handelsministeren mente, at man burde afvente afslutningen fra forsikringskommissionen, og mente, at det ville tage endnu 2 år at få en endelig opgørelse af skadesforsikringens problemer og derefter endnu 2 år at få en opgørelse af livsforsikringens. Det er naturligvis et meget rart perspektiv, for så er der i hvert fald nogle i denne sal, der mener, at så kommer det endelige resultat, når vi har en anden regering, som så vil kunne handle på grundlag af disse betænkninger. Måske er det rigtigt, at vi ikke kan opnå så forfærdelig meget under den nuværende regering, men alligevel, det ville være rart, hvis kommissionsarbejdet kunne blive fremskyndet. Jeg er enig med hr. Valbak i, at der måske kunne gives både en tilskyndelse dertil og nogle vink om, hvad vi gerne ville have at vide, for jeg synes, at der i den foreliggende betænkning er en række punkter, som man gerne ville have nærmere oplyst, og som det måske var lettere at få oplyst, hvis man bad om det nu, end hvis man ventede.

Handelsministeren knyttede nogle bemærkninger til de enkelte punkter i vort forslag og nævnte bl. a., at der i 1958 blev indført de friere regler om anbringelse af forsikringsselskabernes midler, som vort forslag foreslår afskaffet. Det er rigtigt, at der i 1966 kun var 6 pct. af livsforsikringsselskabernes midler, der var anbragt på denne friere måde, men tallet er jo stigende, og det er væsentlig højere på skadesforsikringens område. Det siges meget tydeligt i forsikringskommissionens betænkning og vises i bilagstabellerne, at det er netop dette tal, der stiger, og det er ganske uklart, hvad disse stigende tal egentlig dækker.

Handelsministeren nævnte, at han syntes, det var udmærket, at opsparringen i for-